

Okei, tämä on tällanen mun juttu, että kitjotan aluksi hiukan. Sanon vain olevani 14-vuotias... Ja, että se on vain esinäytös, josta ei selviä paljoa mitään vielä, mutta jatkan tarinaa, ainakin jos joku sanoo haluavansa jatkoa... Tarina tapahtuu eri maailmassa, ihan näin muuten vain, ja siitäkin selviää enemmän ensimmäisessä kunnin luvussa. Esinäytös alkoi olla kesän valoisiin aika. Mutta silti öisin oli hämärää. Mies hyökkäsi sopivasti lepopäivien aikana. Ne ovat ainoat päivät jolloin "keskuksissa" kaikki ottavat rauhassa, eikä ketään ole vartioimassa. Lepopäivät ovat aina keskellä kesää ja keskellä talvea. Tähän mies oli tähdännytkin. Mies eteni mökki mökiltä. Hän ei jättänyt ketään henkiin. Ei ainakaan uskonut jättäneensä. Oli kulunut jo viisi vuotta keskuksen hyökkäyksestä. Vain kaksi oli jäänyt siitä henkiin. Ja valitettavasti... Heidän piti olla juuri ne kaksi, jotka eivät missään nimessä pärjää keskenään normaaleissa olosuhteissa. Tyttö ja häntä vanhempi poika olivat kilpailleet kaikessa ennen hyökkäystä ja se vain paheni heidän vanhetessaan. Syksy oli jo puolessavälissä. Satoi rankasti. Niin pohjoisessa kuin oltiinkin, muut valmistautuivat hyytävään talveen, paitsi kaksi, joilla oli muita kiireitä. He olivat taas onnistuneet törmäämään toisiinsa, ja siitähän syntyi kamala kiista. "Älä tule tielleni!" tyttö huusi puun oksalta, jolla hän sattui istumaan. Poika tuijotti häntä vihasesti. "Hmph... Ja minä kun oikein etsimällä etsin sinua, jotta voisimme vihdoinkin päättää voittaja!" poika tiuskaisi takaisin. "Minä voitin viimeksi! Anna välirauhaa, kun nyt sataakin!" tyttö huusi ja heitti poikaa kivellä, jonka oli juuri poiminut loikattuaan maahan. Poika väisti ja heitti suuremman kiven. Tyttö vastasi etsimällä vielä paljon suuremman kiven. Kiviähän paikalta löytyi, louhikkoisella vuorellahan he olivat. Pian oli kuitenkin hankala löytää enää isompaa kiveä. Tyttö ja poika olivat kuitenkin tasoissa, sillä viimeiset kivet (jotka olivat jo metrin korkuisia) he olivat heittäneet samaan aikaan. Poika päätti jatkaa heittämällä pienen puukon, jonka oli unohtanut taskuunsa. Tyttö väisti sen, mutta hänellä ei ollut sopivaa heittovälinettä jäljellä, joten kiista muuttui tappeluksi, jonka tuoksinassa kumpikin putosi vuoren kielekkeeltä alas. He ajautuivat erilleen ja kierivät niin kauas toisistaan, etteivät enää onnistuneet löytämään toisiaan.